

דבר יהוה ואבנה הבית לשם יהוה אלתי ישראל:
או אשם שם מקום לארון אשר שם ברית יהוה אשר
ברית עם אבותינו בהוציאו אתם הארץ מצרים:
הפטרה לערב ראש חודש של שבת לשם'ת

শמוֹאָל אֶפְרַיִם

יח ויאמר לו יהונתן מחר תדרש ונפקדת כי יפקד מושבך:
ט ושלשת תרד מארך ובאת אל הפלком אשר גסורת שם
ביום המעשה ושבת אצל האון האול: ואני שלשת
החצים צהה אוריה לשלחלי למטרה: כא והעה אשלה
את הצעיר לך מצא את החצים אם אמר לעער הנגה
החצים וממד והגה קחנו ובא בישולם לך ואין דבר
חידזה: כב ואם באה אמר לעלם הנגה החצים מממד
ותלאה לך כי שלוח יהוה: כג ותדבר אשר דברנו אני
ואתה הנגה יהוה ביני ובין ערד עולם: כד ויסתר דוד
בשדה וכי החדר וישב הפלך אל הלחם לאכול:
כה וישב הפלך על מושבו בפעם בפעם אל מושב הקיר
ויקם יהונתן וישב אבנر מצד שאל ויפקד מוקם דוד:
כו ולא דבר שאל מואמה ביום ההוא כי אמר מירה הוא
בלתי טהור הוא בירלא טהור: מויה ממחרת החדר
השני ויפקד מקום דוד ויאמר שאל אל יהונתן בנו מליע
לא בא בוניishi גם תמול גם תום אל הלחם: כה ויען
יהונתן את שאל נשאל נשאל דוד מעידי ערד ביתם:
כט ויאמר שלחני נא כי בכח משפחחה לנו בעיר והוא
צוהיל אהי עתה אם מצאתי חן בעיניך אמלטה נא
ואראה את אחוי על בן לא בא אל שלחן הפלך: לו ויחר
אף שאל ביהונתן ויאמר לו בוננות המרות הלו
ירעתי כי בחר אתה לבוניishi לבשתך ולבשת ערנות אף:
ונענעה פניה ורפה אחריו. כי בוחר אתה לבן ישן
שהוא ימלה. לבשתך בשימעו אנשים שאת אהוב אדם שאנו

יח) ויאמר לו יהונתן, יהונתן בו שאל הפלך אמר לדוד. מחר תדרש, מחר ראש חדר. ונפקדת כי יפקד מושבך, וויברו אותך בשיכון ממושבך ישב. יט) ושלשת פרך מאה, שלשה ימים תשופר ותרד מארך געתק להסתפר שם. ביום המעשה, ביום חל גמורי, כלומר לפני ראש חדר. פרוש אחר, ביום מעשה השבועה שנשבע שאל ליהונתן שלא ימיה אתה דוד, שגם או הסתפר דוד שם. האון האול, האון שהיתה אותן להלכי רוכבים. ("האול", חולכי תדר, במ"ו "אול" שפירוש הלה. ב) ארה אורת, לאן האון אתה מורה החיצים. לשלוח לי למטרה, שהיתה האון למטירה. כא) קחנו ובאה, צא אתה בעצמד מפקוד מהבזק וקחנו ובוא אל. כב) לך כי שלוח ח', לך לריך וברה, שהקב"ה אומר לך לך לברכך ולחטול. כג) ותדבר אשר דברנו, בברית שבתנו נזהה. הבה ה, ה ויה עה בה אל מושב החקיר, בראש המשבטים סמוך לפיר. זיקם יהונתן וישב אבנר מצד שאל, סדר תישבה היה, שדור היה ישב סמוך לפלה ואחריו יהונתן, ואחריו אבנר. ביום ההוא בשפהלך ישב במקומו ויהונתן במקומו, וזר לא בא, אם כן נשאר יהונתן ישב סמוך לאבנרי מבלי שהפסיק אדם אחר בינהם, ואין מරוד הפון לישב במקפה אצל אבנרי, וכן נשאר ישב במקומו לשכת במקומו של אבנר, ואבנר ישב ליהונתן בנו. ומקומו של דוד נשאר פניו, שייכל לבוד אחר קה. ויפקד מוקם דוד, נספר היה הפוקם פון היישב. כו) כי לא טהור, והם חי נשمرין מלאכל ויתר הטעמא והטהורה או שמי אוכלין ונחי שלמים, ואסור לטעמים. גם יתבן שאין מרד המוסר לבוא טמא לשלהן הפלך. כו) ממחרת החדר השן, ביום השני של ראש חדר, דמיינו לפלחה. כח) מעדרי מפשץ לך רשות בלבתו לבוי לחם, ולא קלע בלי רשות. בת) שלחני, פון לי רשות ללכת. ובכח משפחחה, אותו היום קי בני משפחתו זבחים ובתי שלמים. והוא צוח לי אחין ואחי הגדול צוח עלי להיות שם. ל) בון גנות המירות, בונה של מועחת המוסר, כלומר שאפו לא הcliffe בקיטנו ולא קפל מוסר בראו. (זאמרו ר"ל, ששבחטפי בני בנימין מבוננו שלה שיצאו לחול בכרמים, היה שאול בירין ולא רצה לחטוף, עד שפאה היא עצמה והענעה פניה ורפה אחריו). כי בוחר אתה לבן ישן